

№ 731

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 10 ноември 2014 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и девети октомври, две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ
ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ИВАЙЛО ИВАНОВ

при секретаря Т.М. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №744 по описа на съда за 2014 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от ДИРЕКЦИЯ „ИНСПЕКЦИЯ ПО ТРУДА СОФИЙСКА ОБЛАСТ“ - СОФИЯ, против решение №182 от 26.03.2014 г. на Районен съд - Перник постановено по НАХД №1938 по описа на съда за 2013 г.

С обжалваното решение е отменено наказателно постановление (НП) №23-2306539 от 04.11.2013 г., издадено от директора на ДИРЕКЦИЯ „ИНСПЕКЦИЯ ПО ТРУДА СОФИЙСКА ОБЛАСТ“ (Д „ИТСО“) - СОФИЯ срещу „ЙОРДАН АСЕНОВ-ВАС1“ ООД, в качество „работодател“ по смисъла на §1, т. 1 от ДР на Кодекса на труда (КТ), ЕИК 113589069, седалище и адрес на управление гр. Перник, ул. Княз Батенберг №4А, представлявано от С.Й.А. - управител, с което за нарушение по чл.128, т. 2 от КТ във вр. с чл. 414, ал. 1 от КТ дружеството е административно наказано с „имуществена санкция“ в размер на 1 500 (хиляда и петстотин) лв.

Жалбоподателят твърди, че съдебното решение е постановено при неправилно приложение на процесуалния и материалния закон - касационно основание по чл. 348, ал. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 на ЗАНН. Заявява, че районният съд не е обсъдил правилно, поотделно и съвкупно събраните във връзка със спора писмени и гласни доказателства, което е довело до формирането на погрешни фактически и правни изводи и съответно отмяна на процесното наказателно постановление. От касационния съд жалбоподателят иска да отмени атакувания съдебен акт и да върне делото за ново разглеждане от друг първоинстанционен съдебен състав или алтернативно да се произнесе по същество, като потвърди процесното наказателно постановление. В съдебно заседание касационният жалбоподател не изпраща представител.

Ответникът по жалбата – „ЙОРДАН АСЕНОВ-ВАС1“ ООД, гр. Перник пред съда се представлява от адв. А.. Възразява срещу жалбата и моли решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено в сила.

Окръжна прокуратура - Перник дава заключение за правилност и законосъобразност на изводите на първата съдебна инстанция, като предлага решението на районния съд да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от страна в производството пред първа съдебна инстанция, за която решението е неблагоприятно, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което следва да бъде разглеждана по същество. Пред касационната инстанция писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване на решението на районния съд не са представени.

Административен съд - Перник, като прецени събраните по делото доказателства, съобрази сочените касационни основания и извърши проверка на атакуваното решение в пределите по чл. 218 от АПК, приема следното:

Обжалваният съдебен акт е валиден. Постановен е в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал делото. Правният спор е освен родово и

местно подсъден на Районен съд – Перник като първа инстанция. Решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. От мотивите ведно с диспозитива на съдебния акт безпротиворечиво личи волята на решаващия състав защо процесното НП бива отменено. Провереният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение решаващият състав на Районен съд – Перник е приел за безспорно от фактическа страна, че на 10.09.2013 г. и 16.09.2013 г. при извършена проверка по спазване на трудовото законодателство в обект на контрол, магазин за хранителни стоки, находящ се в гр. Перник, стопанисван и експлоатиран от настоящия ответник, инспектори от Дирекция „ИТСО“ установили, че „ЙОРДАН АСЕНОВ-ВАС1“ ООД, гр. Перник, работодател по смисъла на КТ, не е изплатил на С.Г.Н., на длъжност „продавач-консултант“, уговорено трудово възнаграждение, за месец юли 2013 г. За така установеното, на 18.09.2013 г. със съставяне на акт за нарушение срещу „ЙОРДАН АСЕНОВ-ВАС1“ ООД, гр. Перник е образувано административнонаказателно производство за нарушение на трудовото законодателство, завършило с издаване на процесното наказателно постановление.

На база така установеното по фактите Районен съд – Перник, при извършена служебна проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание и актовете, обективирали го, установил пороци на същото, обуславящи процесуална незаконосъобразност, отразила се на и правото на защита на нарушителя, предвид липса на посочване на дата на извършване, както и липса на фактическо описание и описание на обстоятелствата по извършване на нарушението в акта и издаденото въз основа на него наказателно постановление. На посочените основания процесното наказателно постановление е отменено, без спорът да бъде разгледан в неговото същество.

Решението е правилно.

Споделя се изводът на решаващия първоинстанционен състав относно същественост на липсата на посочване в акта и НП на дата извършване на нарушението, в случая срок, до който задължението е следвало да бъде изпълнено. Предвид характера на нарушението, а именно *неизвършване в установен (законом или договорен) срок* на дължимо по закон действие, липсата на посочване в акта и НП на срока, до който работодателят е следвало да изпълни и не е изпълнил, се явява абсолютно съществено процесуално нарушение и самостоятелно основание за отмяна. Липсата на установеност и безспорност относно този момент пречатства броенето на сроковете, установени в чл. 34 на ЗАНН, като същевременно не позволява извършване на проверка и относно приложимия и приложен материален закон, както и на преценката за съставомерност на деянието. В тази връзка с не по-малко съществено значение е и следващ пропуск на водещите производството органи, а именно - по преписката и пред съда липсват приобщени каквито и да било преки доказателства относно факта на наличие към момента на проверката на 1. трудов договор 2. с *уговорено* между страните по същия *трудоово възнаграждение* и 3. установен, съгласно разпоредбата на чл. 270, ал. 2 от КТ или друг, уговорен от страните, *срок* и начин на изплащане на възнаграждението, за неизплащането в срок на което работодателят бива санкциониран. Единственото доказателство, на което актосъставителят и наказващият орган обосновават своите изводи - платежна ведомост за м. юли 2013 г., но тя не може да даде отговори относно наличие на горните, от значение за съставомерността на процесното деяние, елементи, а още по-малко е в състояние да обоснове реализирането на административнонаказателна отговорност. С това съществено е ограничено и правото на защита на наказаното лице, което видно и от защитната му теза не представя доказателства във връзка с конкретно вмененото му нарушение, като сочи единствено причините поради които платежната ведомост не е подписана.

Горното е основание да се приеме за правилен и изводът на първата съдебна инстанция за липса на описание на нарушението и обстоятелствата по неговото извършване, което е следващо несъобразяване на производството със строго формалните изисквания на ЗАНН, обвързани репресивния характер на административнонаказателния процес. Административнонаказващият орган вместо да извърши проверката, вменена му с нормата на чл. 52, ал. 4 на ЗАНН и да прецени възраженията и липсата на събрани доказателства, съответно да инициира

последващи действия, с които да „заздравя“ липсата на процесуална активност у актосъставителя, е издал наказателно постановление с обстоятелствена част, повторила пороците на акта за установено нарушение, с повторени в диспозитива изводи относно приложимия, но неустановим закон, с единствено добавяне на санкционната норма, с което безспорно както е нарушен процесуалния закон, така и съществено е ограничено правото на посоченото за нарушител лице да се защити относимо и адекватно на предявеното му обвинение преди издаване на наказателно постановление. Липсата на яснота при предявяването на административнонаказателното обвинение поради непълно описание на нарушението и обстоятелствата по неговото извършване в съставения АУАН предвид липсата на доказателства, създава несигурност както относно съставомерност на деянието по посочените за нарушени разпоредби на закона, така и относно правната квалификация на процесното нарушение в тази фаза на производството, респективно рефлектира върху правото на защита на нарушителя да се защити относимо преди издаване на наказателно постановление. Нормата на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН позволява издаване на наказателно постановление в случаите на нередовност на акта, но само ако са безспорни нарушението и неговото авторство, каквато яснота относно процесното нарушение при съставянето на акта не е постигната, както не е постигната и преди издаване на наказателното постановление. Процесуална незаконосъобразност, отразила се съществено на правото на защита на нарушителя във фазата на производството по налагане на административно наказание до издаване на наказателно постановление е неотстраним в съдебна фаза порок, поради което е абсолютно основание за отмяна.

Предвид горното Районен съд - Перник, като е отменил процесното наказателно постановление на посочените основания, е постановил правилен и законосъобразен съдебен акт. Обжалваното първоинстанционно решение като валидно, допустимо и постановено при правилно приложение на закона следва да бъде оставено в сила, а касационната жалба ще бъде отхвърлена като неоснователна.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК касационен състав на Административен съд – Перник

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №182 от 26.03.2014 г. на Районен съд - Перник постановено по НАХД №1938 по описа на съда за 2013 г., с което е отменено наказателно постановление №23-2306539 от 04.11.2013 г., издадено от директора на ДИРЕКЦИЯ „ИНСПЕКЦИЯ ПО ТРУДА СОФИЙСКА ОБЛАСТ“ - СОФИЯ срещу „ЙОРДАН АСЕНОВ-ВАС1“ ООД, гр. София, в качество „работодател“ по смисъла на §1, т. 1 от Кодекса на труда (КТ), за нарушение по чл. 128, т. 2 от КТ във вр. с чл. 414, ал. 1 от КТ.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/